



Științeia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6907

Miercuri 2 martie 1966

4 PAGINI - 30 BANI

PUTERNIC IMBOLD ÎN MUNCA LUCRĂTORILOR DIN CONSTRUCȚII

Întregul nostru popor a pășit cu entuziasm și însuflețire la înfăptuirea lăunșului program de dezvoltare multilaterală a țării, adoptat de Congresul al IX-lea al partidului. Dezvoltarea economiei naționale în ritmul și proporțiile prevăzute este nemijlocit legată de realizarea amplitului program de investiții stabilit pentru perioada 1966-1970. În înfăptuirea acestui vast program de investiții, un rol de seamă revine sutelor de mii de lucrători din construcții, care au avut loc recent.

muncitorilor, tehnicienilor, arhitecților și inginerilor care lucrează în acest domeniu. Marea răspundere pentru cheltuirea unei părți importante a veniturii naționale destinate dezvoltării conștiente a economiei, progresului și bunăstării patriei impune beneficiarilor, proiectanților, constructorilor să chibzuiască profund la întocmirea fiecărui proiect, la executarea fiecărei construcții, astfel ca orice ban investit și material consumat, orice lucrare executată să-și atingă scopul, să răspundă unor necesități reale, să contribuie la creșterea avuției naționale a poporului.

(Continuare în pag. a III-a)

Secvențe din satul de azi

Ștefan LUCA

La Râscruci am înfriziat într-una din odăile din sediul cooperativei agricole. Afară, după expresia îngrijitorului de vite cu care stătușem de vorbă înainte, era o vreme încurcată, între lapoviță și ploaie de primăvară. Se căra gunoi de grajd pe o țară, în deal. Încăperea în care intrasem va deveni, cum ne-a explicat inginerul agronom, o „casă laborator”. După lăpuri cu probe, mostre, mușe, un microscop, alături de calorimetrul și alte instrumente de măsură și analiză pentru cunoașterea căror am cerut lămuriri inginerului agronom Aurel Chioceanu. În timp ce ascultam explicațiile, mă gindeam la întreaga cîmpie a Mureșului și Someșului, cîmpie cunoscută din copilărie, la satele ei, la drumurile de țară, la tufșurile de porumbe și lăncișuri sălbatice. Mă gindeam la satul de atunci, reînțregind o imagine veche. Ingerul îmi vorbea de refractometru, de un șlu ce trusă, de procentele de grăsime, analiza rapidă, de amenajarea întregului mal al Someșului pentru irigații. Cu o umitoare limpezime mi-a revenit în minte o imagine de

demult. Nu se înălțau aparent, logic, de momentul acela. Dar priveam instrumentarul, germenii unei viziuni, viziunilor, un program de televiziune în satul Zlașii, asistasem la o sezișoare literară în Sirel Singeorgiu, aveam carnelul de noife plin de însemnări telegrafice, toate legate de satul contemporan. Se întâmplase într-o vară, într-o casă veche, fărâncăscă. Din cauza lui s-a întrerupt și jocul, lumea îngremădindu-se să vadă, să audă. Pe prispă se așezase un scaun. Cu mil de precauții a fost așezat și înel și-a înțregit, când în afară de învelșilor nu se număra al intelectual în sat. Un gramofon bătrîn și astmatic. Sfîrșise senzație, discuții, mirări. Era în vremea cînd, după o statistică păstrată în arhivele din Galati, existau sute de case fără plug, fără coase, fără grăpă, cînd oamenii ca să lasă la seceră se împunulau la vechii, cînd în afară de învelșilor nu se număra al intelectual în sat. Un gramofon hîrșit sfîrșise senzație, pe atunci, iar înălțuirea nu mi s-a mai părut lipsită de logică,

(Continuare în pag. a III-a)



Semănatul mazărei pe tarlele cooperativelor agricole din comuna Mihai Viteazu, regiunea București.

Foto: M. Andreescu

o ne oferă discul în acest an? Răspunde tov. Nestor GHEORGHIU, directorul casei de discuri „Electrecord”.

În domeniul muzicii culte repertoriul cuprinde lucrări reprezentative, de mare popularitate. La începutul acestei luni va apărea „Rigoletto” de Verdi, într-o casetă cu 3 discuri impregnate cu ajutorul orchestrei și solistilor Teatrului de Operă și Balet. Vor urma în cursul acestui an „Cavaleria rustică” de Mascagni și „Paiate” de Leoncavallo. În ce privește opera, în prezent se înregistrează „Lăsați-mă să cânt”, de Gherasch Denchin, iar în trimestrul al II-lea va apărea un disc cu selecțiuni din operele românești.



Aș vrea să amintesc pentru luna martie două discuri care vor cuprinde lucrări de Liszt în interpretarea orchestrei Filarmonice de stat „George Enescu”, dirijată de Roberto Benzi, și a corului Radioteleviziunii cu concursul tenorului Ludovic Spiess. Aceste discuri sînt o coproducere a „Electrecordului” cu firma franceză „Philips” și vor apărea simultan la București și Paris. În afară de această firmă, avem legături cu fabrica „Deutsche Schallplatten” din R.D.G., „Supraphon” din Praga, „Balkanton” din Sofia etc.

În afară de discurile unor soliști români de muzică ușoară, vom imprima și cîntăreți străini sau formații care ne-au vizitat țara: Remo Germani, Maya Casabianca, formația „Brasil Cantata” etc. În sfîrșit, celor care au îndrăgit muzica ușoară le vor sta la îndemîna discuri cu selecțiuni din creațiile unor compozitori ca Radu Șerban, Elly Roman, Camelia Dăscălescu etc.

Seria „jazz” va continua cu al doilea disc la realizarea căruia și-au dat concursul formația condusă de Richard Oshanitzky și cîntăreața Brigitte Petry (R.D.G.).

Muzica populară va fi bine reprezentată în acest an. Nu putem enumera aici întreaga listă a vitioarelor aparitiei, de aceea amintesc doar discul care va apărea în trimestrul al II-lea cu melodiile populare interpretate de Ioana Radu. Către sfîrșitul anului vom edita un al treilea disc „Maria Tănase”, cu care încheiem această antologie.

Ștefan DINICĂ

Întreprinderi fruntașe în întrecerea socialistă: Exploatarea minieră Săsar Distincție pe deplin meritată

Clubul tineretului din Baia Mare a găzduit ieri un eveniment deosebit. În cadrul unei adunări festive, colectivului Exploatarea minieră Săsar — una dintre cele mai mari și mai moderne unități de acest fel din bazinul Maramureșului — i s-a decernat steagul roșu și diploma Consiliului Central al Sindicatului de fruntaș pe țară în ramura minieră, în întrecerea socialistă pe anul 1965.

și-au îndeplinit sarcinile de plan pe anul trecut cu 19 zile mai devreme, extrăgînd în plus aproape 20.000 de tone de minereu — cu 8.330 de tone mai mult decît prevedea angajamentul inițial. Acest harnic colectiv a obținut o producție marfă suplimentară în valoare de 12 milioane de lei și economii, prin reducerea prețului de cost, de peste 6,5 milioane de lei.

ganizări a muncii. A intrat în obișnuința echipelor de mineri ca la intrarea în schimb toate sculele și utilajele să fie verificate, perforatoarele unse, mașinile de încălzire în perfectă stare de funcționare. La înaintări, limitele de calere ferată se apropie imediat de minereu pușcat, introducerea traverselor se face după fiecare

Ion VLANGA
cosp. „Științeii”

(Continuare în pag. a III-a)

CORESPONDENȚĂ DIN ROMA Avocați ai colonialismului înfierăți

Pe ecranele cinematografului italiene răscoală, în aceste zile, documentarul de lung metraj în culori, intitulat „Africa addio”. Autorii lui, Guelfino Jacopetti și Franco Prosperi, cu colindat vreme de trei ani pămînturile continentului negru. Ei au imprimat, pe 160.000 de metri de film, imagini tendențioase, urmînd să demonstreze nu trezirea la viață a Africii, după ce poartele din multe țări au sfîrșit

lanțurile colonialismului, ci, dimpotrivă, o lume a brutalității și inaportivității care, lipsită de „protecție” politică, este o lume a colonialismului, care se dădă la masacre și atrocități în Angola. În fond, nici reforma agrară din Kenya sau transformările sociale democratice din unele țări africane, nici eforturile care se fac în Zambia sau Gambia, cele mai tinere state independente, pentru a înlătura urmele grele ale trecutului, nu reprezintă nimic pentru cei doi cinești.

Filmul încearcă să demonstreze că „dreptate” ar avea rasiții sud-africani în politica lor de apartheid, că „umanitarism” poartă în vîrful baloanelor trupele portugheze, care se dădă la masacre și atrocități în Angola. În fond, nici reforma agrară din Kenya sau transformările sociale democratice din unele țări africane, nici eforturile care se fac în Zambia sau Gambia, cele mai tinere state independente, pentru a înlătura urmele grele ale trecutului, nu reprezintă nimic pentru cei doi cinești.

Este semnificativ faptul că înșiși cronicarii unor ziare care de obicei nu se sîfîșă să amintescă de timpurile de aur ale colonialismului, de astă dată subliniază opoziția reacționară a realizatorilor filmului.

Asfel, ziarul „Il Messaggero” scrie următoarele: „Potrivit filmului, cea mai mare greșală comisă în Africa a fost abandonarea negrilor de către albi, care numai prin simpla lor prezență ar fi putut evita atîtea orori. După noi, însă, vina cea mai mare au avut-o albi, (coloniziiști — n.n.s.) deoarece în timpul prezenței lor aici s-au gădit mai mult la exploatare.”

În cronică sa, ziarul „Paese Sera” arată că acest film este „pătruns de dispreț pentru noile republici, pentru noile țări”.

De altfel, autorii filmului au fost implicați într-un proces răsunător care, chiar dacă s-a încheiat cu achitarea lor, a suscitat interesul opiniei publice. Jacopetti și Prosperi au ajuns în țara justiției acuzați pentru faptul că au recurs la ajutorul mercenarilor care au ucis africani pentru ca scenele respective să poată fi filmate.

Prezentarea filmului a stîrnit protestul și indignarea spectatorilor. De altfel săliile sînt aproape goale.

Ion MARGINEANU

DE LA ADMINISTRATIE ȘI SPRE ADMINISTRATIE

Dacă adunî laolaltă un jurist, un tehnician, un funcționar, un inginer, într-un cuvînt oameni la fel de diferiți și ca meserie și ca ramură de activitate, pot ei defini o sferă comună de probleme ale muncii lor, care să-i intereseze deopotrivă?

Da, ne-a răspuns tovarășul CONSTANTIN CĂTUȘ, de la Arbitrajul de stat. Munca administrativă ne interesează pe toți, dar de obicei nu prea avem cum să facem schimb de experiență: fie care e legat de un domeniu anumit, sfera comună scapă de sub analiză, deși oricare dintre noi, fie el inginer, jurist, sau contabil, are în munca lui un procent de activitate administrativă.

Ce înțelegeți prin „administrativă”?

Pe scurt, activitatea de conducere, coordonare și de evidență. Fiește, conținutul acestei munci este altul la funcționarul care întocmește numai bonuri și altul la omul care conduce o direcție generală, iar exigențele sînt și ele diferite.

Am dori să vedem nu numai ce sancțiuni, dar ce stil în muncă opunem „fetişismului actelor”. Să presupunem că v-am cere să enumerați cinci, șase, șapte reguli de bază ale omului cu muncă admini-

nistrativă. Am ales anume un număr mic de principii, care să oblige la un efort de sinteză și ierarhizare.

Citeva cerințe

— Eu n-aș vorbi de regulă sau principii, ci de cerințe. Există un arsenal bine verificat și — o dată ce socolim satisfăcute cerințele moral-politice, o dată ce avem de-a face cu un om cîștit, devotat patriei socialiste — prima cerință o vîd în cunoașterea specificului muncii. Am văzut funcționari superiori care, numiți într-un loc nou, s-au abținut o vreme de a lua vreo hotărîre, pînă n-au fost siguri că într-adevăr cunosc situația. A doua cerință este să cunoști bine oamenii cu care lucrezi. Nu numai din motive umane, dar e foarte important să poți lăsa rezolvarea unei probleme pe umerii lor. Una din sursele birocratismului și această confundare a răspunderii cu execuția: eu răspund de o chestiune nu ca s-o fac în locul subalternului meu; eu răspund de felul cum răspunde el de această chestiune. Răspund ca el să fie ajutat, controlat sau chiar schimbat, dar n-am voie să paralizez sarcinile administrative acaparîndu-le pe toate. De altfel,

aceasta e a treia cerință: o concepție clară asupra organizării serviciului de care răspund, să știe fiecare ce și cum are de făcut în permanență, să nu-mi „smucească” oamenii pe măsură ce se ivesc lucruri neprevăzute, ci să prevadă și să las loc și unui procent de neprevăzut. În al patrulea rînd, controlul, profund, nu prin tutelă care să cuprîndă

Succesele noastre — ne-a spus ing. Ștefan Crăciunică — se datoresc în primul rînd bunelor organizări a muncii. A intrat în obișnuința echipelor de mineri ca la intrarea în schimb toate sculele și utilajele să fie verificate, perforatoarele unse, mașinile de încălzire în perfectă stare de funcționare. La înaintări, limitele de calere ferată se apropie imediat de minereu pușcat, introducerea traverselor se face după fiecare

unor propunerii de jos, unor dispoziții de sus, unei obișnuințe, asilării cu alte unități etc., dar, ori de unde ar veni, el e dator să sesizeze ce au nou, ce au bun, și ce latără e învechită, să nu ia orice rutină drept regulă.

— Rutina e des indicată ca una din sursele principale ale birocratismului. Credeți că există în rutină și o latură folositoare?

— Rutina ca obișnuință, ca mecanism de muncă, te scutește de a lua totul de la început, de organizări și reorganizări care, atunci cînd sînt prea dese, nu mai reprezintă îmbunătățiri decît pe hîrtie. Rutina ca piedică intervine mai ales acolo unde e vorba de neobișnuit, de faptul particular pe care viața îl generează mereu. Se ivesc o inițiativă strălucită sau, dimpotrivă, un accident regretabil. Rutina vrea imediat să aplatieze noul, să-l conteste și să-l aducă la „normal”, sau invers, să tragă concluzii generale dintr-un caz negativ și particular. Dacă s-a lovit cineva cu capul de prag, să se facă un regulament de verificare a tuturor pragurilor de pretendenți, o inventariere a capetelor, pragurilor, să nu se mai pășească pe usă decît conform anumitor forme, cereri, avize, răspunsuri etc. Conducătorul administrativ e însă

În continuarea anchetei despre „fetişismul hîrtilor” citiva specialiști din economie ne împărtășesc părerile lor

dator să stimuleze capacitățile de analiză ale executantului; nici un regulament, fie el în mie de prevederi, nu poate înlocui această capacitate, interesul executantului, ca om care știe CE și CUM lucrează, ca om cu stabilitate și pregătire pentru munca administrativă.

Între tehnic și administrativ

— Ca inginer șef de concepție, ne spune tov. ION CODRU de la Automatica, e poate firesc să văd problemele administrative dintr-un unghi oarecum subiectiv, adică să mă întreb: cît timp îmi ocupă, în ce măsură mă lasă sau nu să-mi văd de munca mea de concepție.

— Nu e un unghi subiectiv: o seamă de specialiști ni s-au plîns de acei colaboratori ai lor care, în loc să-i ușureze de sarcinile administrative, tind să-i transforme și pe ei în funcționari.

— Așa e, însă n-aș vrea să veded aici „un conflict” între diplomați și ingineri.

N. SCUTARU

(Continuare în pag. a II-a)

ANCHETA SOCIALĂ

toate amănuntele. Mă tem însă că sînt lucruri de la sine înțelese.

— Asemenea lucruri „de la sine înțelese” preocupă, pe bună dreptate, multe cadre.

— În al cincilea rînd, conștăd tovarășul Cătuș, cred că orice om, cu o muncă de conducere administrativă e obligat să studieze eficiența melodelor existente în sectorul lui. Aceste metode nu îi aparțin neapărat lui, pot fi rezultatul

VIAȚA INTERNACIONALĂ

STAȚIA INTER-PLANETARĂ AUTOMATĂ „VENUS-3” A ATINS PLANETA VENUS

• Zborul cosmic a durat trei luni și jumătate • „O extraordinară performanță de precizie” — apreciază comentatorul științific al agenției France Presse, referindu-se la noul succes al U.R.S.S. în explorarea spațiului cosmic.

SOFIA

Rezultatele definitive ale alegerilor

MITINGUL DE LA DJAKARTA

În cuvîntările rostite, președintele Sukarno și prim-viceprim ministrul Subandrio au subliniat necesitatea de a bara cea-lea reacțiuni.



În piața Gh. Gheorghiu-Dej din Capitală

Foto: Gh. Vințilă

„Materia primă” a modei: STOFELE

Sub aspect cantitativ producția de stofe este impresionantă: anual se produc și se vând populației — cu metrul sau sub formă de confecții — circa 36 de milioane de metri, dintre care două milioane metri de tergal, precum și alte cantități de țesături realizate din amestecul lînii cu diferite fibre sintetice. Volumul producției de stofe va continua să crească și în acest an prin intrarea în funcțiune a noi capacități de producție.

Celor de mai sus li s-au adăugat însă și unele observații critice:

Culori efemere și nuanțe nedorite

Ar fi greu de argumentat că o culoare este mai frumoasă decît alta, că sînt preferate cele deschise în dauna celor închise. În fond, toate pot fi frumoase.

— Cu o condiție — spun specialişti. Culoarea să fie și rezistentă. O frumusețe efemeră aduce pagube.

Întreprinderea „Industria lînii” din Timișoara produce o stofă de palton care costă 170 lei metrul. Recent, unul din loturile expediate la București a fost respins din cauza defectelor. Motivul? Culoarea se lăsa pe mîini.

— I-am întrebât pe specialiștii din serviciul de calitate al direcției de resort din M.I.U. cum explică ei o asemenea neglijență. Ni s-a răspuns că de vină este coloranțul.

Cum adică, dacă „e de vină culoarea” trebuie să-i dăm drumul stoffei pe piață? Argumentul este însă cu atât mai puțin convingător dacă avem în vedere că aceeași stofă, din aceeași materie primă și cu același coloranți, dar produsă la Fabrica de postav din Buhuși este foarte bună! E lîmpede și rezistentă și a fabricii timișorene.

— Sînt simple accidente — spun tovarășii din M.I.U.: Citeva sute de metri din mai multe milioane.

Cei de la F.C.T.B. sînt însă de părere că „accidentele” se repetă cam des. „Este cazul stoffelor de paltoane pentru femei (art. 422-07, 422-10 și 422-120) livrate de Fabrica „Proletarul” din Bacău.

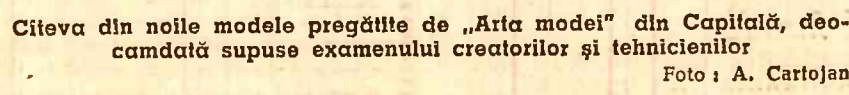
Scurtă poveste a unor carouri strimbe

— Anul acesta, la paltoane bărbătești, s-a cerut mult stofă în carouri. Acest gen de stofă își are însă exigențele ei: patratele trebuie să fie într-adevăr patrate și egale între ele. Deși pare un lucru simplu de îndeplinit, întreprinderea

„Printr-un stoc de stofe destinate confecțiilor pentru femei — remarca tovarășul MARIA GEORGESCU, inginer șef la întreprinderea „Arta modei” — este una care cred că va avea succes: o stofă subțire imprimată, gen cașmir, în desene și culori bine armonizate, produsă de Tesătorie reunită din Capitală.

— Tergalul produs la „Postăvăria Română” — ne spune maestrul DUMITRU MIHAIL, șeful la Tesătorie „Casa de mode” — are un caracter plăcut și se lucrează foarte bine. Clienții noștri îl preferă, deși au de ales între mai multe sortimente.

Anul acesta, după cum am fost informați la direcția generală de resort din M.I.U., vor fi puse la dispoziție cumpărătorilor noi sortimente de tergal din fire fine și semifine pentru costumele ușoare de vară și pentru rochii.



Citeva din noule modele pregătite de „Arta Modei” din Capitală, deocamdată supuse examenului creatorilor și tehnicienilor

Foto: A. Cartoian

„Industria lînii”-Timișoara trimite fabricilor de confecții baloturi de stofe pentru paltoane — bărbătești în... rombur, sustinînd că sînt carouri. Este adevărat că în aceste stofe este permisă o derecare deviere de la mîna dreaptă. În cazul acesta este vorba însă de devieri de 8—12 cm! Închipuiți-vă o stofă ale cărei lînii transversale, plecate în lînă serpuțită dintr-o parte a stofei, sînt așchiate cu 12 cm mai sus sau mai jos. Privind un asemenea desen poți crede că ai amete!

— Necazul cu carourile strimbe a apărut recent — ne încredințează tovarășii din minister. Deabia de anul trecut.

— Adică o dată cu intrarea în producție a acestor stofe.

— Este nevoie de o perioadă de rodaj?

Ce se întîmplă cu unele stofe la călcat

La unele stofe călcatul devine o obligație de fiecare zi. Așa se întîmplă cu stofele din celolană. Uneori, cum e cazul stofei pentru rochiile (art. 190—13) produs de Fabrica de postav din Buhuși, posează o serie de defecte, în special pentru neșifonabilizare, în motozolită gata. Ele trebuie, bineînțeles, călcate. Dar nu toate suportă această operație. Se pătează. De exemplu, stofele de pardesie pentru femei (art. 255—02, 294—04) și cele pentru costume bărbătești (296—054).

Din discuțiile avute cu diferiți cumpărători s-au mai desprins și alte observații, dar cu caracter mai izolat. Este vorba de lustruirea prea timpurie a unor stofe din lînă pură și semicamgar, de apariția la fel de timpurie a uzurii la unele stofe de palton pentru femei.

Cu prilejul unei convorbiri, conducerea direcției generale de resort din Ministerul Industriei Ușoare a dat asigurări că toate aceste lipsuri, deși sînt „cazuri rare”, sînt cunoscute și remedierea lor intră în preocupările ministerului.

Rodica ȘERBAN

NOTE DE LECTOR

Constantin CHIRIȚĂ

„TRANDAFIRUL ALB”

Un foc de armă intrerupte brusc somnul localitarilor pensionari „Trandafirul alb” din stăruirea X... Omorîrea lui Radu Emil — personaj visător, ducînd o existență liniștită și retrasă — care absurd, cine este asasinul și în ce scop a fost ucis? — ia lînă în treburile pe care vor trebui să le lămurească paginile cărții lui Constantin Chiriță. Procedul este simplu: cititorului îi sînt oferite pe rînd toate datele culese de anchetatori, el fiind astfel obligat să raționeze, să găsească pe cale logică faptele și mobilurile în virtutea cărora acesta a acționat.

Asasinul poate fi Ștefan Barbu, avocat rătăcitor și pasional al jocurilor de noroc; poate fi doctorul George Luca, suspect prin comportarea ciudată pe care o adoptă în fața celor chemați să descopere adevărul; poate fi la fel de bine inginerul Traian Popa, prezent în mod neașteptat în pensune „ocmai în seara dramei etc.

Lăsînd deci cititorului plăcerea de a dezlega enigma, remarcăm construcția riguroasă a romanului lui Constantin Chiriță, coerența expunerii și esențializarea ei, neîncreșterea cu amănunte care ar fi complicat-o inutil. Foarte multe

pagini scrise cu vervă, îmbinînd observațiile directe cu reflecția pătrunzătoare și inteligentă, ne fac să socotim romanul lui Constantin Chiriță o reușită a genului.

Autorul nu se lasă sedus de fapte, nu pierde nicio dată din mîna firul narativ. Acțiunea cărții se petrece pe un fundal strict delimitat, deși se evită deliberat precizarea locului și timpului desfășurării acesteia. Există în subtextul faptelor relatate o atmosferă mai generală a anilor de după război, un mod de a gândi specific al personajelor, care au fiecare o mentalitate proprie, specifică în unele puncte păturii sociale din care fac parte.

Autorul nu ocolește însă în momentul în care impune evidențierea unor trăsături de caracter care ar fi putut clarifica în oarecare măsură gradul de vinovăție sau nevinovăție al celui aflat în cauză. Citeva portrete excelente realizează el doctorului Tudor, ofițer superior de miliție, conducătorul anchetei. În conflict neîntrerupt cu sine însuși, capabil de raționamente și judegători sub masca unei totale pasivități, acesta ne pare a fi eroul cel mai bine indivi-

dualizat al cărții. Dintre localitarilor pensionari, e izbucnit creionat personajul Li-lianei Maior, a cărei prezență este de un real folos în elucidarea cazului. Autorul a dorit de altfel să îmbine aventura cu analiza psihologică, intenție reușită doar parțial — căci portretele nu sora par construite după o schemă prestabilită.

Ceea ce reține încordată atenția cititorului este contradicția între organizarea perfectă a crimei — care nu oferă nici un indiciu sigur asupra unui eventual vinovat — și ilocințul său (vicinia este un om complet inofensiv, contradicție pe care autorul o dezvoltă pînă în punctul final, aceluși al demascării. Se creează astfel o complicitate între autor și cititor, un fel de concurs al inteligenței, al capacității de a dezlega misterul pe baza a celorlalte elemente și date cunoscute.

Un suflu de generozitate străbate paginile cărții lui Chiriță. De altfel, în primele pagini, în cuvîntul său modest, autorul declară însă dinainte că intenția sa este să prezinte prin această carte „activitatea deosebită necunoscută a unor oameni admirabili care slujesc cu toată înălțimea lor viață, demnitatea, adevărul”.

Grigore ARBORE

Lucia DEMETRIUS

O CĂLĂTORIE CIUDATĂ

Lucia Demetrius e frîmțită de dialectica subtilă raporturi dintre vechi și nou, pe care le tratează din perspective diferite. Încă de la cărțile precedente se putea remarca înclinarea autoarei de a reflecta anumite probleme etice ale societății contemporane.

Regisim această temă — asociată unor simboluri — și în unele narajuni din acest volum. „Scara” unei străvechi locuințe medievale, pe care prin secolul al XVII-lea fusese firidă de pînă și împinsă spre vîrjorie, scara aceasta pe care se perindaseră zeci de perechi care n-au știut ce e iubirea și prețuirea reciprocă, această ultimă mătură materială a unor raporturi de familie strivitoare va dispărea sub loviturile firmacoapelor. Expresivul tablou al Gabrielei, care degaja „bucurie de viață, fericierea înfîlșată și forța atotputernică” („Implinirea”) marchează nu numai depășirea unei apăsătoare crize de adolescență, ci și realizarea unor aspirații, de dale aceasta pe țărîmul artei, de care nu se puteră bucura nici mama și nici bunica linerei fete.

Lucia Demetrius e interesată de mult timp de surpînderea atenție în intermediul analizei psihologice, a mutațiilor care se produc în conștiință, prin confruntarea cu noile realități. „Tibi” nu e numai istoria unui talent, dar și o argumentare a ideii că artele capabilă, prin pasiunea pe care o frezește, să păstreze nealterate cele mai bune însușiri umane. Din păcate, această nobilă intenție nu e susținută de autenticitatea caracterului și a ipostazelor în care e surprins eroul principal.

În schimb, povestirea „Pagini de jurnal” urmărește cu sobrietate și finețe procesul de dezorientare al unui creator de clarificat, dar de bună credință. Scopul este să continue pe această cale îndreptată vechile confesii și meditații pe tema menirii și izvorului artei, a necesității adevăratei forme la fond și implicit a inovației, a „colorilor proaspetei”, dar polemizează cu cei care caută noul cu ostentație, falsificînd și artificializînd viața.

O tematică aparte are „Vestitorii morții” — tentații reușite de fixare a unei crize, epurări nu în cadrul confruntării dintre nou și

vechi ci la hotarul dintre viață și moarte.

Lucia Demetrius este și o cunoscută creatoare de atmosferă, căreia îi reușește deosebit de evocarea universului citadin sau al celui casnic. În această privință procedeul fundamental e cel de minuțioasă acumulare a detaliilor și gesturilor semnificative, făcută cu simț al picturalului. Temperamentul fundamental liric, ei îi reușesc mult mai bine narajuniile la persoana înfîlș. Din acest ton liric, izvorăsc poezia suavă a naturii, uneori diluată, fiorul în fața negurilor istoriei, dar tot aici e și sorginea alunecării în melodramă sau rezolvării cam facile a unor conflicte („Tibi”, „Poveștea unei iubiri”). Toate acestea, alături de didacticismul evident mai ales în primele două volume din volum, conduc citeodată spre efecte opuse celor scontate de autor.

Autenticul „Iumul” interior, „vibrația intensă și nesfîrșită care nu conțenește niciodată” — pe care le mătură și scriitoarea — puteau fi filtrate cu mai multă exigență, astfel încît reușita volumului să fi fost deplină.

Natalia STANCU

TEATRE

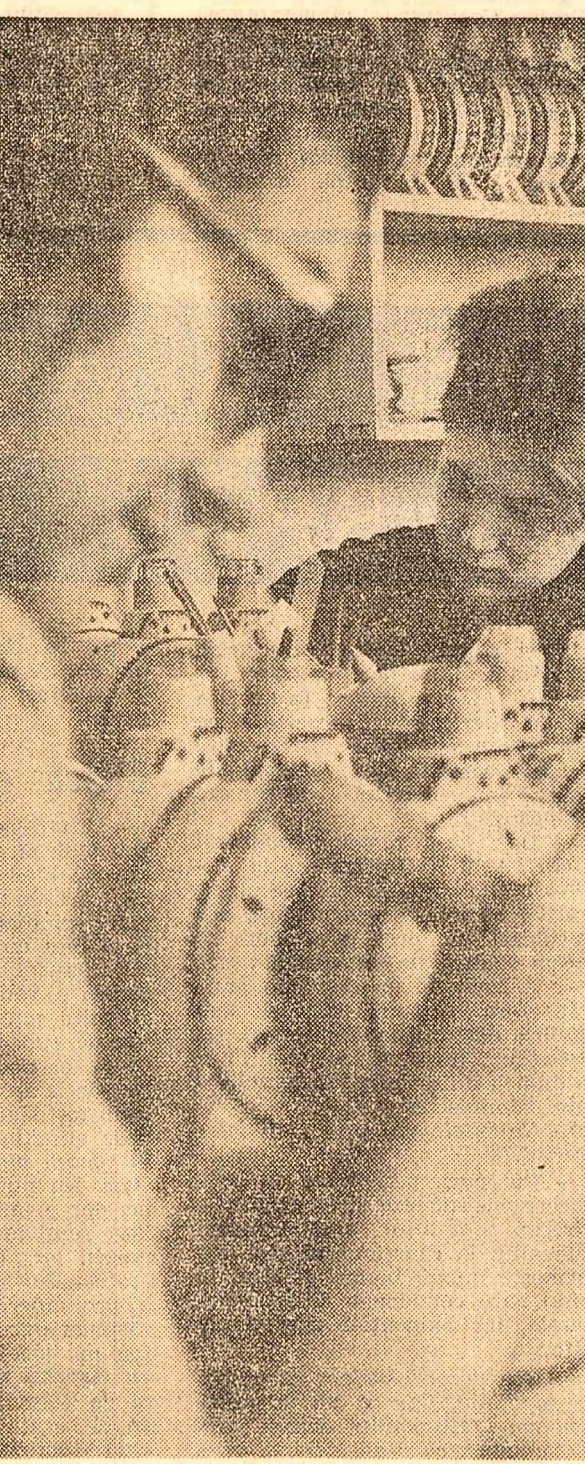
- Teatrul de Operă și Balet: LACUL LEBEDELOR — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: PRINTESA CIRCULUI — 19,30.
- Teatrul National „I. L. Caragiale” (sala Comedia): REGELE MOARE — 19,30, (sala Studio): O FEMEIE CU BANI — 19,30.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): SFINTUL MITICĂ BLĂJINU — 19,30.
- Teatrul „C. I. Nottara”: COLOMBE — 20, (sala Teatrului evreiesc de stat) — OPT FEMEIE — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: NUNȚĂ LA REVISITA — 20.
- Teatrul Mic: JOCLUL IELELOR — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: FILE DE TEATRU — 9,30, UN VIS VESEL — 19,30.
- Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: JOCLUL DE-A VACANȚA — 20.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): PROFESORUL DE FRANCEZĂ — 20, (sala Victoria): OMUL ZĂPEZILOR — 20.
- Ansamblu artistic al C.C.S.: MEREU MAI SUS — 20.
- Cercul de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — 19,30.

TELEVIZIUNE

- În jurul ora 14,30 transmisiile de fotbal. STEAGUL ROȘU BRAȘOV — ESPAGNOL BARCELONA. 19,00 — Telegazeta de seară. 19,10 — Pentru cei mici: Copii povestind copiii. 19,25 — Transmisiune de la Budapesta: Fotbal. INTERNAȚIONALE — FERENC VARSAS. ● În pază reportajul filmat „Arme ale cunoașterii” ● 21,20 — Recitalul violoncelistului Radu Aldulescu cu concursul pianistei Helen Wohlgenuth (Elveția) și al unei formații de camera, dirijată de Alexandru Sumski ● 21,50 — Varietate pe peliculă ● 22,10 — Gong — emisiune de actualitate teatrală ● 22,45 — Telegazeta de noapte, Buletinul meteorologic.

GINEMATOGRAFIE

- ANI CLOCOTITORI: Sala Palatului (seria de filme 1 609 — ora 17 și seria 694 — orele 20), Republica (completare Poietele 7) — 9, 11,30, 14, 16,30, 19, 21,30.
- TOM JONES: Patria — 10, 12,30, 16, 18,30, 21, 23,30.
- Gloria — 9,30, 11,45, 14, 16,15, 18,30, 20,45, Aurora — 8,30, 11, 13,30, 16, 18,30, 21, București — 9,15, 12, 15,30, 18,15, 21, Tomis — 9,30, 12,15, 15, 17,45, 20,30 (la ultimele două cinematografe completarea Sărbătorirea Unitii Principatelor Române).
- COMEDIANTII: Cinemateca — 10, 12, 14.
- GUSTUL MIERII: Luceafărul (completare Elemente) — 9,30, 11,45, 14, 16,15, 18,30, 20,45, Bucegi — 10, 12,15, 16, 18,15, 20,30.
- FATA DIN JUNGLA: Capitol — 9, 11,15, 13,30, 16, 18,30, 21, Modern — 9,45, 12, 14,15, 16,30, 18,45, 21.
- WINNETOU — cinemascop (seria a II-a): Festival (completare Cronica la un mitraloc) — 9,15, 11,30, 13,45, 16, 18,30, 21, Crivita (completare Sărbătorirea Unitii Principatelor Române) — 9,15, 11,30, 13,45, 16,15, 18,45, 21, Lira (completare Cînd soajă o pleacă) — 10, 12, 15, 17, 19, 21.
- VIZITA — cinemascop: Victoria — 10, 12, 14, 16, 18,15, 20,30, Buzzești — 10, 12,15, 16, 18,15, 20,30, Popular — 10,30, 16, 18,15, 20,30.
- STEAUA BALUTULUI: Central (completare Ajutor, mă nec) — 10, 12, 14, 16,30, 18,30, 20,30, Volga (completare Cucerirea timpului) — 10, 12, 14,30, 16,30, 18,30, 20,30.
- CINE EȘTI DUMNEA, DOMNUL SORGE ? — cinemascop: Lumina — 9,30, 12,15, 15, 17,45, 20,30.
- AUTORIZAȚIA DE CĂSĂTORIE: Union (completare O grădina a artei) — 15, 17, 19, 21, Rahova (completare Scriptorul și timpul) — 16, 18,15, 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: Doina — 10.
- DUMINICĂ LA ORA 8: Doina (completare Intîlnire cu frumusețea) — 11,30, 13,45, 16, 18,15, 20,30.
- DEPAȘIREA: Giulești (completare Gara) — 10,15, 12,30, 15,30, 18, 20,30, Feroviar (completare Și acum... putină gimnastică) — 9, 11,15, 13,45, 16,15, 18,45, 21.
- SAȘA: Munca (completare O viață nouă neobișnuită) — 14,30, 16,30, 18,30, 20,30.
- PROCESUL ALB — cinemascop: Excelsior — 9,45, 12,30, 15, 17,45, 20,30, Melodia — 10, 12,30, 15,30, 18, 20,30.
- PINGUINUL: Dacia (completare Roșu și negru) — 9,30—14, în continuare, 16,15, 18,30, 20,45, Cosmos (completare Arhitect, constructor, țesător) — 16, 18, 20, Pașca (completare Umbra timpului) — 16, 18, 20.
- TRĂCEȚII ÎN STANISLAS I: Unirea — 11, 16, 18,15, 20,30, Cotroceni — 16, 18,15, 20,30.
- CE S-A ÎNTÂMPLAT CU BABY JANE ? : Flacăra — 10, 15, 17,45, 20,30, Drumul Sării — 15, 17,30, 20.
- CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR: Arta — 10, 12,30, 15, 17,30, 20, Flamura — 10, 12, 14, 16, 18, 20.
- PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele serii: Vulturul — 15, 19.
- ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO: Progresul (completare Nimic despre Arhimede) — 15,30, 18, 20,15.
- SAH LA REGE: Ferentari (completare Adam și Eva în Fiat lux) — 15, 17, 19, 21.



Cooperativa „Mobila”-București — Secția artilzană

Foto: M. Andreescu

DE LA ADMINISTRAȚIE ȘI SPRE ADMINISTRAȚIE

(Urmare din pag. 1)

și nu funcționari, și i-am „prins” pe cinci, de la același minister, cum ne ceream cam aceeași situație, altfel formulată. Eu vă rog să nu terminați această anchetă fără să vorbiți despre situațiile care se cer în lînă, care se dublează și se triplează fără rost.

— De unde se cer? De la minister?

— Și de sus în jos dar și lateral. Se întîmplă des ca un serviciu din fabrică, sub masca muncii colective, să mai ceară avize de la alte servicii, deci e vorba de sarcini care îi revin aproape în exclusivitate.

— Dacă vine cineva la concepție să ceară un asemenea aviz, de ce nu-l faceți să simtă că e sarcina lui?

— Nu e simplu. Obiceiul birocratic se camuflează sub forma muncii colective. „Ce zici, dragă, de problema cutare? Da? Și

trimt un exemplar, pune-ți semnătura...” Dacă eu nu vreau să răspund, el se simte acoperit: dacă îl întrebă directorul de ce n-a făcut cutare lucru, are evidență scrisă că noi l-am întîrziat. Dacă însă răspund, semnătura e adesea formală, pentru că, de vreme ce chestiunea privește alt serviciu, n-am competență și nici timp destul s-o analizăm serios, mai ales dacă vin multe asemenea referate.

— Fără îndoială că ați putea cita foarte multe exemple, dar explicați-mi, vă rog, altceva. Ați pomint de situațiile paralele: de ce acest păcat, reparat de atîția ani, rezistă?

— Fiecare se gîndește la situația pe care o cere el, nu și la situațiile cerute de alții.

— Am impresia că, vorbind în termeni ingineresti, capacitatea de a cere situații este în practică nelimitată, pe cînd cea de a le întocmi este fatalmente limitată.

— Exact, căci situațiile sînt întocmite de întreprindere: noi nu mai avem cui să le cerem. Cum întreprinderea are „și” producție, e lesne de înțeles că, pentru a face față cererilor de evidență, răpește de la partea tehnică o serie de oameni pe care îi pune să se ocupe de situații (mai ales ingineri care își fac o nouă „specialitate”), ba chiar — în unele cazuri din ferice rare și combătute — rezolvă unele greutăți prin sugerea din deget a datelor, nu neapărat pentru a înduce în eroare organul superior, ci ca să prîdădească mai lesne cu întocmirea situațiilor.

— Nu credeți că direcțiile de minister care cer aceste situații ar trebui să-și impună un „auto-barrem”?

— În orice caz, ar trebui să se înțeleagă între ele, ca să nu se replete. Situațiile „diferite” nu sînt uneori decît aceeași date primare, meru altele aranjate. În fapt, pot dovedi cazuri cînd o situație care mi s-a cerut nici n-a fost

studiată; un tovarăș mi-a cerut niște date pe care le avea la el. E mai ușor să ceri decît să cauți în propriul tău sertar.

— Asta o spuneți în glumă, dar care să fie motivul real?

— Nu știu că posedă acele date. Ceruse o situație, dar nu apucase s-o studieze.

— Așa o fi, ne spune tov. R. DIMITRIU, director adjunct la E.S.I.P. Se zice că, avînd de făcut o dare de seamă de vreo 40 de pagini, un contabil ar fi inserat la pagina 31 un pasaj scris cam așa: „Eu, contabilul cutare, declar aici, sub semnătura, că acel care a ajuns cu lectura pînă la pagina 31 a acestei lucrări merită să primească de la mine o recompensă de o mie de lei. E de-ajuns să vină la mine și să-mi spună: „Am ajuns la 31, dă-mi la!” și l-o voi da pe loc”. Se zice că a trăit pînă la adînc bătrînețe fără ca nimeni să-l tulbure.

— Poate că o anexă modernă ar

trebu să prelucze că mia, cu majorările respective, i-a fost impunită unui alt contabil, îndepărtat urmaș al celui cu pricina.

Citeva fapte

Să dăm acum cîteva exemple, numai pentru a sugera cititorului ce înseamnă „la concret” și în cifre problemele discutate pînă aci în principiu. Situația situațiilor este mai complicată decît a reieșit din cuvîntele inginerului Cotuș. Pe lînă paralelele create „laterali” și „de sus”, există și „infiatiosa locală”. O brigadă de specialişti a găsit anul trecut la recepția materialelor la IPROFIL-Tehnică lemmului — Militari un sistem de evidență desființat încă din 1961. Motivul menținerii este că întreprinderea avea... un stoc de formulare vechi: în 1965 mai poseda 70.000 de asemenea formulare.

Această brigadă a constatat că la „Semnătura”, magazinerii și contabilii depozitelor — oameni care lucrau în același brou — țineau o evidență dublă, ba încă o confruntau periodic: asta a însemnat doar la depozite consumare inutilă a 16.000 de fișe — și nu e vorba numai de hîrte, ci mai ales de ce scrie pe ea (patru coioane pe 40 de rînduri, un milion de două milioane și 560 mii operațiuni).

— Și încă ceva... Dar vom reveni.

După un zbor de trei luni și jumătate în spațiul cosmic

STAȚIA INTERPLANETARĂ AUTOMATĂ „VENUS-3” A ATINS PLANETA VENUS

Pe suprafața planetei a fost depus un fanion cu stema U.R.S.S. Cealaltă stație, „Venus-2”, a trecut la 24 000 km de suprafața planetei

MOSCOVA 1 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la 1 martie, la ora 9 și 56 minute, ora Moscovei, stația interplanetară automată „Venus-3” a atins planeta Venus după trei luni și jumătate de zbor în spațiul cosmic. Stația a dus pe suprafața planetei Venus un fanion cu stema Uniunii Sovietice.

Intilnirea precisă a stației automate cu planeta a fost asigurată prin corecția zborului stației, efectuată la 26 decembrie 1965. În tot timpul zborului, de pe Pământ s-a menținut o legătură regulată prin radio cu stația și s-a asigurat recepționarea informațiilor științifice obținute. La apropierea stației de Venus, în etapa finală a zborului, legătura prin radio cu stația automată nu s-a realizat.

La 27 februarie 1966, ora 5 și 52 minute ora Moscovei, cealaltă stație interplanetară automată — „Venus-2”, lansată la 12 noiembrie 1965, continuându-și zborul după o orbită heliocentrică, a trecut la 24 000 km de suprafața planetei Venus.

Zborul acestei stații la distanța prestabilită de planetă, fără o corecție suplimentară a zborului, a fost asigurat doar prin plasarea precisă a stației pe traiectoria interplanetară.

Experiențele efectuate cu ajutorul stațiilor automate „Venus-2”

și „Venus-3” au permis să se rezolve o serie de sarcini principale noi ale zborurilor interplanetare și să se obțină noi date științifice. Materiale despre zborul stațiilor menționate se prelucrează și se studiază.

„O performanță de precizie”

PARIS 1 (Agerpres). — Referindu-se la succesul realizat de Uniunea Sovietică în explorarea spațiului cosmic cu ajutorul stațiilor „Venus-3” și „Venus-2”, comentatorul științific al agenției France Presse subliniază că atingerea de către stația automată „Venus-3” a suprafeței planetei Venus „reprezintă o extraordinară performanță de precizie. Cele două stații vor permite, fără îndoială, să se obțină lămuriri în privința naturii magnetice, chimice și radioactive a atmosferei care înconjoară planeta.”

CU PRILEJUL TREGERII PRIN ATENA A DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE ROMÂNE

ATENA 1. Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Marți la prinz, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Rădulescu, însoțit de ambasadorul Republicii Socialiste România la Atena, Mircea Bălănescu, și de consilierii ai delegației, a făcut o vizită

de curtoazie vicepreședintelui guvernului grec, Illias Tsirimokos. I. Tsirimokos a oferit un dejun în cinstea lui Gheorghe Rădulescu. La dejun au participat din partea greacă J. Tsodoros, ministru adjunct al coordonării, Theoharis Rentis, ministru adjunct al afacerilor externe, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. Din partea română au participat Bujor Almasan, ministrul mineilor, Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului, Mircea Bălănescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Atena, și alte persoane oficiale.

În timpul dejunului au fost rostite toasturi pentru prietenia dintre cele două popoare și dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre cele două țări.

Marți seara, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, însoțit de membrii delegației guvernamentale, a părăsit Atena, plecând la Cairo pe calea aerului.

Plenara C.C. al P.C. din Argentina

BUENOS AIRES 1 (Agerpres). — La Buenos Aires a avut loc plenara largită a Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina. Președintele partidului, Victorio Codovilla, a prezentat un raport despre situația internă și internațională și despre sarcinile partidului comunist.

45 de ani de la întemeierea Partidului Popular Revoluționar Mongol

Ședința festivă de la Ulan Bator

ULAN BATOR 1 (Agerpres). — Cu prilejul împlinirii a 45 de ani de la întemeierea Partidului Popular Revoluționar Mongol, la 1 martie a avut loc la Teatrul de Operă și Balet din Ulan Bator o ședință festivă la care au participat conducătorii de partid, și de stat, reprezentanții ai organizațiilor de partid, de stat și obștești, militari, oameni ai muncii din capitala R. P. Mongole.

Ședința a fost deschisă de J. Ten-denbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole. J. Sambu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., președintele Prezidiului Marelui Hural

Popular al R. P. Mongole, a prezentat raportul „Glorioasa aniversare a Partidului Popular Revoluționar Mongol”.

În raportul său, J. Sambu s-a referit la calea glorioasă parcursă de P.P.R.M. de la cercurile revoluționare, apărute în cursul mișcării de eliberare națională a poporului mongol, până la crearea partidului marxist-leninist, care s-a situat în fruntea luptei poporului mongol pentru dezvoltarea țării pe drumul socialismului. „Toate succesele obținute în construcția socialiste a țării, a spus vorbitorul, noi le datorăm muncii dirize a poporului mongol, conducerii înțelepte a P.P.R.M.”



Demonstrație de masă la Canberra (Australia), împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam și a participării unităților australiene alături de intervenționisti

VIETNAM

Operațiunea „Mastiff”

s-a desfășurat în gol

SAIGON 1 (Agerpres). — Trupele saigoneze continuă să desfășoare mai multe operațiuni „de curățire” în provincia Quang Tri, situată la sud de paralela 17.

Înaltul comandament american a anunțat luni după-amiază încheierea importantei operațiuni „Mastiff” declanșată la 21 februarie și la care au luat parte 7 000 soldați americani, din cadrul Diviziei 1 de infanterie. Trupele americane aveau misiunea de a „curăța” un vast sector, situat la 60 km nord de Saigon, într-o regiune greu accesibilă, care de mai multă vreme se afla sub controlul unităților patriotice. Patrioții au deșchis însă planurile americane, ceea ce a determinat comandamentul american să scurteze această operațiune desfășurată „în gol”. Bilanțul acestei „vaste operațiuni”, scrie corespondentul agenției France Presse, este puțin semnificativ.

Mitingul de la Djakarta

Declarațiile președintelui Sukarno și ale prim-viceprim ministrului Subandrio

DJAKARTA 1 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă, la Palatul sporturilor din Djakarta a avut loc luni un mare miting al organizației de tineret a Partidului Național din Indonezia. La miting au luat cuvântul mai mulți conducători politici ai țării.

Adresându-se asistenței, Subandrio, prim-viceprim ministru și ministru al afacerilor externe, a condamnat „teroarea contrarevoluționară declanșată în ultimele luni” și a declarat că „a sosit timpul ca revoluționarii să bazeze calea reacțiunii”. El a spus că „principala condiție a ofensivei hotărâte împotriva activității desfășurate de contrarevoluționari o constituie crearea și consolidarea unității”, adăugând că el nu cheamă la ciocniri, „dar dacă micul grup care acționează împotriva noastră recurge la teroare, vom fi nevoiți să răspundem la lovitura cu lovitura. Nu ne putem opri la jumătatea drumului”.

Luind cuvântul, președintele Sukarno a declarat — după cum transmite agenția Reuter — că: „Revoluția indoneziană își va relua în curând calea sa inițială cu o orientare de stînga”.

Calificînd ultimele patru luni drept „o etapă a contrarevoluției”, — vorbitorul a spus că există și în prezent forțe care ar dori să nimească revoluția indoneziană și cuceririle ei. Potrivit agenției M.T.I., dr. Sukarno a declarat: „Mă bucur că revoluția noastră a intrat din nou pe vechiul ei făgaș, în 1966—1967.”

că are loc un nou avânt al forțelor revoluționare”. „Am fost adine convins că încercările de a abate revoluția spre dreapta vor suferi, în cele din urmă, un eşec”. În încheiere, Sukarno a subliniat că „revoluția indoneziană nu poate fi oprită de nimeni din calea sa”.

NEW YORK. Secretarul general al O.N.U., U Thant, a dat publicității un raport prin care informează membrii Consiliului de Securitate despre noul plan teroriste care au avut loc în capitala Republicii Dominicane. Potrivit acestui raport, în noaptea de 23 spre 24 februarie, la Santo Domingo a fost împuscat liderul sindical Rafael Antonio Alies. În seara următoare pe o stradă din Santo Domingo a fost găsit trupul neînșufleat al constituționalistului Bonao Marciana. De aceste acte teroriste se fac vinovate cercurile de dreapta din armată.

BUDAPEȘTA. După cum transmite agenția M.T.I., la 1 martie delegația guvernamentală a R. P. Ungare, condusă de G. Kalici, președintele Guvernului revoluționar muncitoresc-țăranesc ungar, s-a întors în patrie, după o vizită oficială de prietenie în R.A.U., Etiopia, Tanzania, Kuwait, India și Cipru. La aeroport delegația a fost întâmpinată de J. Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., și de alți conducători de partid și de stat.

SANTIAGO DE CHILE. Autoritățile chilene au decretat starea de urgență în departamentele Calca și Chancera, în încercarea de a împiedica declanșarea unei greve generale a muncitorilor de la minele de cupru Chuquibambuta și El Salvador.

WASHINGTON. La Washington a sosit o delegație sovietică condusă de S. K. Romanovski, președintele Comitetului pentru legături culturale cu țările străine. Delegația va duce tratative în scopul reînnoirii acordului cu privire la schimbarea dintre U.R.S.S. și S.U.A. în domeniul științei, tehnicii și culturii în 1966—1967.

SOFIA

Rezultatele definitive ale alegerilor

SOFIA 1. — Corespondentul Agerpres, C. Linte, transmite: Comisia electorală centrală a dat publicității rezultatele definitive ale alegerilor de deputați în Adunarea Populară, sfaturile populare, de judecători populari și asesori populari din R.P. Bulgaria.

Din totalul de 5 774 251 alegători s-au prezentat la vot 5 752 817, adică 99,63 la sută. Pentru candidații Frontului Patriei au votat 99,85 la sută din participanții la vot.

Au fost aleși 415 deputați în

Adunarea Populară, 51 275 deputați în sfaturile populare, 230 judecători populari și 11 597 asesori.

Referindu-se la bilanțul alegerilor, ziarul „Otecestven Front”, organ al Consiliului Național al Frontului Patriei, scrie că „rezultatele alegerilor vorbesc grațios și emoționant despre strălucita victorie în alegeri a Frontului Patriei. Ele exprimă grăitor și convingător unul din cele mai mari succese ale poporului bulgar, unitatea lui politico-morală indestructibilă, coeziunea lui în jurul partidului”.

R. D. Germană a cerut primirea în O. N. U.

NEW YORK 1 (Agerpres). — Agenția A.D.N. transmite: Purtătorul de cuvînt al secretariatului general al O.N.U. a anunțat la Palatul Națiunilor din New York că într-o scrisoare pe care a adresat-o la 1 martie lui U Thant, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane, Walter Ulbricht, a cerut primirea R. D. Germane ca membru al Organizației Națiunilor Unite. După cum a precizat purtătorul de cuvînt, U Thant va transmite scrisoarea lui Walter Ulbricht președintelui Consiliului de Securitate, șeful delegației iordaniene la O.N.U., Mohamed Farra.

Reuniunea ministerială indo-pakistaneză

RAWALPINDI 1 (Agerpres). — Marți au început la Rawalpindi lucrările reuniunii ministeriale indo-pakistaneze. Delegațiile celor două țări sînt conduse de: ministrul afacerilor externe al Pakistanului, Zulfikar Ali Bhutto, și respectiv ministrul afacerilor externe al Indiei, Swaran Singh. Într-o declarație făcută la sosirea sa la Rawalpindi, ministrul indian al afacerilor externe a arătat că vor fi examinate măsuri concrete menite să ducă la normalizarea relațiilor dintre cele două țări, cum ar fi, de exemplu, redeschiderea misiunilor diplomatice, probleme privind retragerea trupelor indo-pakistaneze și acordul referitor la traficul aerian între cele două țări.

Corespondența din Rio de Janeiro

În Brazilia a început o vastă operație de investigare a activității de contrabandă cu minereuri radioactive și aur desfășurată de un grup de cetățeni nord-americani. Contrabandistii — Joseph Trihill, Derwin Corbin Mandel, Ralph Emerson Dial, San Sexton Junior și Joe Mac Cutchon — împreună cu unul din complicii lor brazilieni, au fost arestați de către autoritățile federale.

Doi agenți speciali ai Biroului Federal de Investigatii (F.B.I.) au sosit la Brazilia în legătură cu arestarea contrabandistilor. De asemenea, consulul american Alfred Lasfreniere a avut întrevederi cu generalul Riograndino Kruei, șeful Departamentului brazilian al siguranței publice, și cu acuzatii.

Bordul avionului capturat s-au găsit, între altele, materiale pentru montarea unui laborator clandestin de cercețări, precum și două sute de saci speciali pentru încălzirea minereului. Din informațiile publicate până acum rezultă că cei prinși fac parte dintr-o veritabilă re-

țea de contrabandă, incluzînd o serie de firme particulare nord-americane și braziliene, că pînă în prezent americanii au investit în această afacere zece de milioane de dolari. Legislația braziliană, care reglementează situația minereurilor radioactive, stabilește

Contrabandistii nu se sfîșec să declare că activitatea lor ar fi urmărită să „ajute Brazilia în crearea de întreprinderi specializate care să utilizeze bogatele zăcăminte existente în țară. Această versiune (adică de a ajuta Brazilia fără știrea Braziliei) este difuzată de către purtătorii de cuvînt ai firmelor nord-americane „Ralph Dial Corporation”, al cărui director se află și el arestat.

Ministrul brazilian al minei și energiei, Marc Thibau, a condamnat vehement contrabandă de minereuri radioactive și aur, subliniind îndeosebi pericolul pe care îl prezintă pentru siguranța națională. Cercetările sînt în plină desfășurare și, judecînd după amplele relații din presă, care furnizează tot mai multe elemente compromițătoare pentru contrabandistii-filantropi, această afacere a căpatat proporțiuni mult mai mari decât se pare. Ambasada americană de la Rio a refuzat să furnizeze presei orice informații.

Vasile OROS

GENEVA

Lucrările Comitetului „celor 18”

Geneva 1. Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: La 1 martie au continuat la Geneva lucrările Comitetului celor 18 pentru dezarmare. În cursul ședinței au luat cuvîntul reprezentanții Angliei, Braziliei, Italiei și R. P. Polone.

În cuvîntarea sa, lordul Chalfont, reprezentantul Marii Britanii, a respins cererea țărilor neangajate ca puterile nucleare să procedeze la dezarmarea nucleară. El a declarat că este suficient să se încheie un tratat pentru nedesemnarea armelor nucleare, fără ca acesta să fie condiționat de un angajament din partea puterilor nucleare de a-și reduce și elimina propriul lor arsenal atomic.

Delegatul Braziliei, Correa do Lago, a expus din nou politica grupului țărilor neangajate, potrivit căreia „un tratat de nedesemnare a armelor nucleare nu este un scop în sine, ci numai un mijloc de a atinge un scop. Acest scop este realizarea dezarmării generale și totale și, îndeosebi, a dezarmării nucleare. Cele opt delegații sînt convinse că măsurile pentru interzicerea răspîndirii armelor nucleare trebuie să fie însoțite de măsuri concrete privind oprirea înarmărilor nucleare și pentru lichidarea stocurilor de arme nucleare și a mijloacelor de transportare a acestora la țintă”. Reprezentantul Braziliei a propus puterilor nucleare semnarea unei „declarații de intenție” prevăzînd: încetarea cursei înarmărilor nucleare, încetarea experiențelor atomice, ajutor țărilor în curs de dezvoltare pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și atribuirea către aceste țări a unei părți din economiile realizate prin încetarea cursei înarmărilor nucleare.

În cuvîntul său, reprezentantul R. P. Polone, M. Blusztajn, a criticat proiectul american de acord privind nedesemnarea armelor nucleare, menționînd că acesta nu ține seama de prevederile adoptate de cea de-a 20-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

SITUAȚIA DIN GHANA

ACCRA 1 (Agerpres). — Generalul Ankrah, președintele „Consiliului național de eliberare” din Ghana, a organizat la 28 februarie prima sa conferință de presă cu ziarștii străini. Vorbînd despre unele probleme ale politicii interne, Ankrah a afirmat că în prezent se elaborează o serie de măsuri cu caracter economic și financiar ce vor fi anunțate curînd. El a declarat că „Consiliul național de eliberare” intenționează ca într-un viitor nespecificat să instituie în țară o autoritate civilă și să organizeze un referendum în vederea aprobării unei noi constituții.

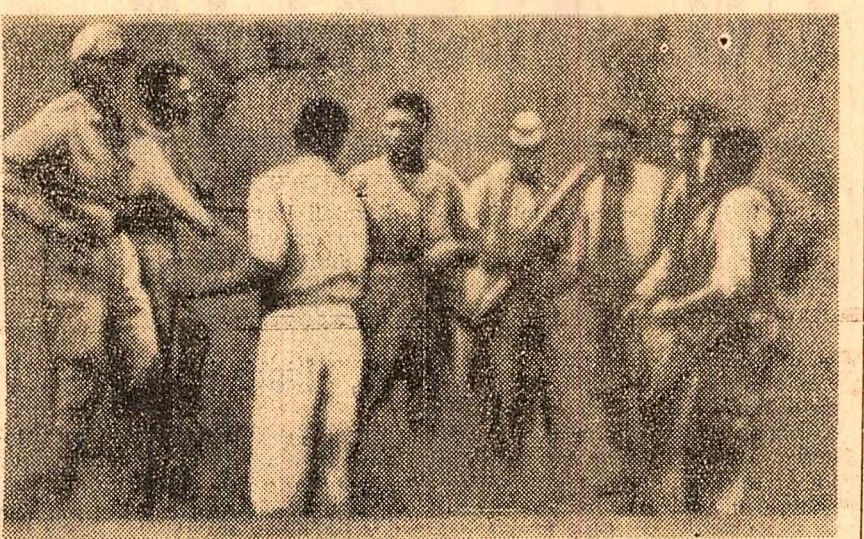
În ce privește politica externă, generalul Ankrah a afirmat că

dorește să mențină relații de bună vecinătate cu toate țările și că, în acest scop, va trimite o serie de misiuni în Niger, Coasta de Fildeș, Volta Superioară și Togo. Generalul Ankrah a declarat, pe de altă parte, că „Ghana rămîne membră a Commonwealthului, dacă acest lucru nu-i va prejudicia suveranitatea” și că va respecta hotărîrile Organizației Unității Africane.

În cadrul aceleiași conferințe, generalul-maior Kotoka a făcut cunoscut ziarștilor că Daniel Anihya, președintele așa-numitului „consiliu revoluționar ghanez în exil”, a fost arestat îndată după sosirea sa la Accra. După cum se știe, Anihya a făcut la Londra declarații în care a pretins că ar fi inițiatorul și organizatorul recentelor evenimente din Ghana și că seosește la Accra pentru a se pune la dispoziția noilor autorități.

„AFRICA — ȚINTĂ A UNOR NOI UNELȚIRI”

CONAKRY 1 (Agerpres). — La Conakry a avut loc un miting de masă la care președintele Guineei, Seku Ture, a rostit o cuvîntare în care a spus, printre altele, că în prezent „Africa a devenit din nou obiectul unor noi atacuri și unelțiri ale forțelor imperialiste care urmăresc să-și restabilească controlul asupra continentului african și să ducă la lichidarea cuceririlor obținute de popoarele africane în timpul unor lupte grele și îndelungate”.



Partizani angolezi din regiunea Cabinda